

vec, ex. ř.). S tím jest pak spojen návrat předmětu dotčeného exekuci, ohledně něhož žalobce prokázal právo, činící exekuci nepřípustnou, do úschovy, v níž se předmět ten před výkonem exekuce nalézal, totiž do úschovy strany povinné. Více než toto, nemůže žalobce od vymáhajícího věřitele požadovati, neboť vymáhající věřitel může jenom býti přidržen, by trpěl, by byly odčiněny všechny následky, které byly přivoděny jeho exekučním zákrokem, nikdy však, by byl uznán povinným uznávati vlastnické právo žalobcovo k zabaveným předmětům.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání po případném jednání znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Dovolání, opřené o dovolací důvod § 503 čís. 4 c. ř. s., jest opodstatněno. Podle § 37 ex. ř. může i třetí osoba podati proti exekuci odpor, tvrdí-li, že má k předmětu dotknutému exekuci právo, nedopouštějící výkon exekuce. Žaloba tato jest podle své povahy žalobou určovací, již se žalobce domáhá výroku, že takové právo k věci má. Uzná-li soud podle žalobní prosby, může sám o sobě prohlásiti v rozsudkovém výroku exekuci za nepřípustnou, třeba o to žalobcem zvlášť nebylo žádáno, neboť jest to jen nutným důsledkem toho, že žalobci ono právo k věci přísluší. Nesejde proto na tom, že žalobní prosba není zcela přílehavá, neboť není pochybnosti, čeho se žalobkyně domáhá a že jí nezáleží ani na tom, by žalovaný její právo k věci uznal, ani na tom, by souhlasil se zrušením exekuce, co by na něm snad vynutiti ani nemohla, nýbrž, že jí záleží jen na tom, by exekuce, pokud jí odporuje, byla zrušena jako nepřípustná. V takovém případě může a má soud přizpůsobiti žalobní prosbu zákonu (srovnej i rozhodnutí sb. n. s. čís. 6998), ale nemůže to býti důvodem pro zamítnutí žaloby vůbec.

Čís. 8550.

Statkoví úředníci (zákon ze dne 13. ledna 1914, čís. 9 ř. zák.).

Služební poměr statkových úředníků v případě jejich předčasného propuštění bez důležitého důvodu se zrušuje a nemají nároku na obnovení služebního poměru.

Šestiměsíční lhůta § 33 zák. o statkových úřednících počíná propuštěním zaměstnance, nikoliv teprve, když zaměstnanec zvěděl, že důvod propouštěcí není po právu.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Rv I 1141/28.)

Žalobce byl přijat Marií A-ovou, majitelkou velkostatku, do služeb jako hospodářský správce na pololetní výpověď. Žalovaný František S. pachtoval napotom od Marie A-ové zemědělskou půdu velkostatku a zavázal se pachtovní smlouvou, že přejímá žalobce za dosavadních slu-

žebních podmínek do svých služeb, a také ho do služby přijal. Dne 1. března 1927 však František Š. žalobce ze služeb propustil. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na Františku Š-ovi, by byl uznán povinným uznati, že žalobce jest v jeho službách jako hospodářský správce za podmínek, ujednaných mezi žalobcem a Marií A-ovou, a by byl žalovaný uznán povinným zaplatiti žalobci zadrželé služební požitky. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Jádrem sporu jest zodpovědění otázky, kdy byl žalobce žalovaným propuštěn a zda byla podána žaloba ve lhůtě § 33 zákona ze dne 13. ledna 1914, čís. 9 ř. zák. na 6 měsíců po propuštění zaměstnancově. Lhůta tato jest propadnou a nutno k ní přihlížeti podle nauky a ustálené judikatury z úřadu (§ 1162 písm. d) obč. zák., § 34 zákona ze dne 16. ledna 1910, čís. 20 ř. zák., rozh. nejv. soudu ze dne 12. března 1919, č. j. Rv II 67/19 sb. nejv. s. čís. 87, ze dne 30. března 1920, č. j. R I 140/20). An byl žalobce dne 1. března 1927 ze služby propuštěn, ať právem nebo neprávem, a ať z jakékoliv pohnutky (§ 901 obč. zák.), uplynula lhůta v § 33 cit. zák. koncem srpna 1927. Žaloba, podaná teprve dne 8. listopadu 1927 jest opozděná a právem ji soud první stolice zamítl. Ostatně nároku na zpětně přijetí za starých služebních podmínek žalobce vůbec nemá, neboť nároky statkových úředníků z bezdůvodného propuštění jsou vypočteny v § 12 cit. zák. Marně se snaží odvolatel posunouti dobu žalobcova propuštění ze služeb žalovaného až do doby, kdy byla zrušena rozhodnutím zemské správy politické ze dne 4. srpna 1927, čís. 304.143 opatření okresní politické správy, neboť žalobce nebyl propuštěn až v srpnu 1927, nýbrž již 1. března 1927. Jest proto odvolání, pokud se jím uplatňuje výtká nesprávného právního posouzení věci, ana byla žaloba proto, že nebyla podána ve lhůtě § 33 zák. ze dne 13. ledna 1914, čís. 9 ř. zák. zamítnuta, neodůvodněným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Podle zákona ze dne 13. ledna 1914, čís. 9 ř. zák., jakž vyplývá z jeho § 22 a ze srovnání s § 1162 písm. b) obč. zák. a § 29 zákona o obch. pom., ruší se služební poměr statkových úředníků v případě jejich předčasného propuštění bez důležitého důvodu. Zákon, vypočítávaje v § 32 nároky předčasně, bez důležitého důvodu propuštěného statkového úředníka, mezi dotýčnými nároky nárok na obnovení služebního poměru neuvádí (srovnej rozh. čís. 3071 sb. n. s.). Proto právem zamítl odvolací soud žalobcův nárok na uznání, že žalobcův služební poměr u žalovaného, ježto prý propustil žalobce bez důležitého důvodu, s povinností platiti žalobci služební požitky, trvá, pokud se týče právem zamítl odvolací soud podpůrný žalobcův nárok na odsouzení žalovaného, by přijal žalobce zpět do služeb. Pokud jde o žalobcův nárok, by mu žalovaný z důvodu neoprávněného předčasného propuštění na-

hradil služební požitky za dobu výpovědní, nepochybil odvolací soud ani tu, zamítнув tento nárok, protože nebyl v šestinedělní lhůtě od propuštění žalobou uplatněn a následkem toho zanikl (§ 33 zákona o statkových úřednících). Jest mylným názor dovolatelův, že v jeho případě nelze počítati šestiměsíční propadnou lhůtu (§ 33 zákona o statkových úřednících) od propuštění, nýbrž ode dne 10. pokud se týče 11. srpna 1927, protože teprve tohoto dne zvěděl, že příkaz daný žalovanému okresní politickou správou, by ho jako cizozemce propustil, a tím i důvod, z něhož byl propuštěn, není po právu. Zákon v tom směru jest přesný a stanoví propuštění jako počátek lhůty k uplatnění nároku propuštěného (§ 32 zákona o statkových úřednících) bezvýjimečně a nelze tedy počítati šestiměsíční propadnou lhůtu § 33 uvedeného zákona ani v případě žalobcově jinak než od propuštění (srovnej rozhodnutí čís. 4432 sb. n. s.). Dovolávati se ustanovení § 1162 d) obč. zák., pokud odchylně od § 33 zákona o statkových úřednících stanoví propadnou lhůtu od uplynutí dne, kterého náhradní nárok může býti vznesen, není na místě, protože podle § 38 zákona o statkových úřednících přichází všeobecný občanský zákon co se týče služebních poměrů statkových úředníků jen tehdy k použití, když zákon o statkových úřednících nemá ustanovení, což v projednávaném případě nedopadá.

Čís. 8551.

Nebylo-li zaslané zboží kupitelem přijato pro vadnost, nemůže uplatniti nárok ze správy a od smlouvy ustoupiti, nýbrž musí přijati jiné zboží téhož druhu, zaslané mu prodátem za účelem splnění smlouvy. Ovšem může toto zboží odmítnouti po přijetí pro vadnost a domáhati se pak zrušení smlouvy.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Rv II 278/28.)

Žalobce dodal žalovanému balanční váhu, již však žalovaný nepřijal pro vadnost. Žalobce zaslal mu jinou váhu. Ani tu však žalovaný nepřijal. Žalobě o zaplacení kupní ceny za váhu bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Nesprávným jest však právní názor dovolatelův, že jde o nárok redhibiční podle § 932 obč. zák. a že měl právo od smlouvy ustoupiti, ana dodaná první váha byla vadnou. Nesporno jest, že žalovaný první váhu nepřijal pro vadnost. Nejde proto o nárok ze správy (§ 922 a násl. obč. zák.), který předpokládá, že kupitel přijal zboží jako splnění kupní smlouvy, kterýmžto přijetím zanikají nároky z kupní smlouvy. Teprve napotomní kupitelovy nároky z vadnosti dodaného zboží nejsou již nároky na splnění smlouvy, nýbrž nároky ze správy. Nepřijal-li kupitel